

РЕШЕНИЕ

№ 102

гр. Монтана, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

при участието на секретаря Мадлена Н. Митова
като разглежда докладваното от Аделина Тушева Гражданско дело №
20211600100126 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба на А.И., действаща лично и в качеството си на законен представител на малолетните К.Б. , В.Б., В.Б. , всички от гр. * , ул. „*“ № * , К. Р. и В. Р. , и двамата от гр. * , ул. „*“ № * , подадена чрез пълномощник адвокат А.М. , с която са предявени срещу Д. Д. Ф.АГ / G.D.V.AG/ гр. * , *обективно и субективно съединени осъдителни иски за заплащане обезщетение за неимуществени и имуществени вреди , претърпени от тях от смъртта на С.Б. , настъпила в Г. от ПТП на 14.11.2018г. с основание сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Твърди се в исковата молба , че на 14.11.2018 г. на територията на Ф.Р.Г., извън населено място, близо до гр. В.водачът на лек автомобил „*“ с рег. № * А.М.без видима причина загубил контрол над управляваното от него МПС, излязъл вдясно на пътя и се ударил в дърво, близо до десния бордюр. Вследствие настъпилото произшествие на място са загинали водачът А. М. и пътуващия на предна дясна седалка С.Б.. Местопроизшествието е посетено от компетентните органи и по случая е образувано досъдебно производство, което е прекратено поради смърт на виновния водач.

А.И. е била във фактическо съжителство със загиналия С.М.. Заедно те имат три деца - К., В.и В.Б.и. Всички те търпят неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от загубата на техния съпруг и баща С.Б.. Те са били в прекрасни отношения преди трагичния инцидент. Въпреки, че се е налагало С. да работи в чужбина, за да осигури прехраната на семейството си, той никога не е преставал да поддържа връзка с близките си. Редовно е пращал пари, за да издържа децата си. Пътуванията му са били краткотрайни, като той винаги се е прибирал в дома си. Всички са покосени от неговата загуба. Жена му А. не

спира да плаче, когато се сети за него. Не може да повярва, че е загубила своята опора в живота. Децата също страдат много. Трудно е да се обясни на малките защо вече го няма техният татко. Редовно ходят на гроба му, правят традиционните помени . За А. е много трудно да продължи напред и смята, че едва ли някога ще срещне човек, който да замени съпруга ѝ.

Освен това, К., В. и В.Б.и търпят и имуществени вреди, представляващи загубата на издръжка, която баща им е осигурявал ежемесечно. Съгласно чл. 142, ал. 2 от Семейния кодекс минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата. Към настоящия момент минималната работна заплата за страната е в размер на 640 лв. Следователно, К., В. и В.Б.и търпят имуществени вреди в размер на 160 лв. месечно, считано от датата на смъртта на баща им С.Б., до момента, когато всеки от тях навършва пълнолетие (18 години). Така К.Б. търпи имуществени вреди в размер на 13 440 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди - загуба на издръжка от единия родител за периода 14.11.2018 г. до 06.12.2025 г. . В.Б. търпи имуществени вреди в размер на 21 280 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди - загуба на издръжка от единия родител за периода 14.11.2018 г. до 18.09.2029 г.. В.Б. търпи имуществени вреди в размер на 16 320 лв., представляващи обезщетение за имуществени вреди - загуба на издръжка от единия родител за периода 14.11.2018 г. до 10.05.2027 г. .

В. и К.Р.и са родители на загиналия С.Б., като от смъртта му търпят значителни по размер неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от загубата на техния син. Те са били в прекрасни отношения преди трагичния инцидент. Въпреки, че се е налагало С. да работи в чужбина , за да осигурява прехраната на семейството си , той никога не е преставал да поддържа връзка с родителите си, като винаги се е грижил за тях , били са заедно по празници. Помагал им е с къщната работа, а когато се е наложило и финансово. След смъртта му В. и К. са покосени. Няколко месеца не са могли да осъзнаят какво се е случило. Не приемат загубата и не вярват, че детето им си е заминало толкова младо от този свят. И двамата често плачат, като не минава и ден без да се сетят за него. В. започнала да вдига кръвно, не спяла, чувствала тревожност. К. пък се затворил в себе си, не излизал, не говорел с други хора. Стане ли дума за С. и двамата свеждат глави.

Вина за настъпване на произшествието има водачът на л.а. *с рег № * А. М., за което след справка в Гаранционен фонд, гр. *е установено, че има сключена застраховка „Гражданска отговорност" с ответното дружество , чийто представител за уреждане на претенции на територията на Република България е „Дженерали застраховане" АД. Ищците са предявили претенции за заплащане на обезщетение за претърпените от тях имуществени и неимуществени вреди от смъртта на С.Б. пред представителя за РБ, като им е определено и изплатено обезщетение, както следва: На А.И. сумата от 8 400 евро в левова равностойност на 16 427 лв., обезщетение за неимуществени вреди, на К.Б. сумата от 5 250 евро в левова равностойност от 10 268 лв., обезщетение за неимуществени вреди, както и сумата от 4 900 евро в левова равностойност на 9 583 лв., обезщетение за имуществени вреди. На В. Б. сумата от 5 250 евро в левова равностойност от 10 268 лв., обезщетение за

неимуществени вреди, както и сумата от 7 700 евро в левова равностойност на 15 060 лв., обезщетение за имуществени вреди . На В. Б. сумата от 5 250 евро в левова равностойност от 10 268 лв., обезщетение за неимуществени вреди, както и сумата от 5 950 евро в левова равностойност на 11 637 лв., обезщетение за имуществени вреди . На В. Р. и на К.Р. по 5 250 евро в левова равностойност от 10 268 лв., обезщетение за причинените им неимуществени вреди. Твърди се, че така определените обезщетения са изплатени на ищците без изразяване на съгласие от тяхна страна с размера на обезщетението и без подписването на споразумение със застрахователя -ответник. Всички те не са съгласни с тези размери на изплатеното застрахователно обезщетение, поради което за тях е налице правен интерес от завеждането на настоящите иски пред компетентния съд.

При така твърдените обстоятелства се иска от съда да постанови решение , с което осъди ответното дружество да заплати на ищците следните суми :**На А.И. сумата от 133 573 лв.**, представляваща разликата между изплатеното ѝ обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от 16 427 лв. и действително дължащото ѝ се такова от 150 000 лева. **На К. Б.**, действащ чрез своята майка А. И., сумата от **189 732 лв.**, представляваща разликата между изплатеното му обезщетение за причинените му неимуществени вреди от 10 268 лв. и действително дължащото му се такова в размер на 200 000 лв., както и сумата от **3 857 лв.** , представляваща разликата между изплатеното му обезщетение за причинените му имуществени вреди в размер на 9 583 лв. и действително дължащото му се такова в размер на 13 440 лв. **На В. Б.** , действащ чрез своята майка А.И., сумата от **189 732 лв.**, представляваща разликата между изплатеното ѝ обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди от 10 268 лв. и действително дължащото ѝ се такова в размер на 200 000 лв., както и сумата от **6 220 лв.** , представляваща разликата между изплатеното ѝ обезщетение за причинените ѝ имуществени вреди в размер на 15 060 лв. и действително дължащото ѝ се такова в размер на 21 280 лв.. **На В.Б.** , действащ чрез своята майка А.И., сумата от **189 732 лв.** , представляваща разликата между изплатеното му обезщетение за причинените му неимуществени вреди в размер на 10 268 лв. и действително дължащото му се такова в размер 200 000 лева , както и сумата **4 683 лв.** , представляваща разликата между изплатеното му обезщетение за причинените му имуществени вреди в размер на 11 637 лв. и действително дължащото му се такова в размер на 16 320 лв.. На всеки от ищците **К. Р. и В. Р. по 133 573 лв.**, представляваща разликата между изплатените им обезщетения за неимуществени вреди в размер на 16 427 лв. и действително дължащото им се такова в размер на 150 000 лв.

Претендира се заплащане на исковите суми, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

Ответникът оспорва предявените иски .

Исковите за неимуществени вреди се оспорват с доводи, че изплатеното на ищците обезщетение е съобразено с предписанията на §844 (3) от Германския Граждански кодекс и в размерите, трайно застъпени в практиката на Германските съдилища (например Решение 12 О 4540/2018 на Окръжен съд-М. II и Решение № 3 О 108/2018 на Окръжен съд-Т.), като

ответникът е определил и изплатил обезщетенията за неимуществени вреди, като е отчел 30 % съпричиняване на вредоносния резултат от страна на загиналия С. Б., който е пътувал в увреждащия лек автомобил „*" с рег. № *, без да постави задължителния предпазен колан, пряко довело до неговата трагична смърт, тъй като е изпаднал от автомобила вследствие на удара. Твърди се също така, че от представените от ищците писмени доказателства към исковата молба, в частност Акт за пътнотранспортно произшествие (Констативен протокол) от 21.11.2018 г. е видно, че загиналият С.Б. е бил с обичайно местопребиваване в Г., като има данни за регистрирани там постоянен и настоящ адрес, съответно във В.и Л. Този факт не кореспондира с изложените от ищците фактически твърдения, че пострадалото лице е пътувало краткотрайно за чужбина и не е преставал да поддържа връзка с близките си и да се връща в дома си. Предвид, че е пребивавал в чужбина, С.Б. обективно не е имал възможност да поддържа интензивна емоционална близост със семейството си, както и да изгради силна свързаност с децата си, които към датата на смъртта му са били на 11, 7 и 9 години.

Претенциите за имуществени вреди се оспорват с доводи, че от решаващо значение за дължимостта на издръжката с оглед приложимата разпоредбата на §844 (2) от Германския Граждански кодекс са действителните доходи на починалия, както и дали действително е изплащана приживе издръжка. Ако лицето е било длъжно по закон, но нито е изплащало, нито е имало достатъчно доходи да изплаща такава издръжка, то обезщетение не се дължи. Не се дължи обезщетение и в случаите, в които доходът на починалото лице е бил от нелегална дейност/работа или от обезщетение за безработица. За изчисляване на размера на дължимата към непълнолетните деца издръжка следва да се вземе предвид нетния доход на починалия, който да се намали с необходимата за собствената му издръжка сума; да се съобрази общия доход на семейството и каква част от него се осигурява от ищцата А.И., която също следва да участва в издръжката на децата си; да се приспаднат обичайните разходи за домакинството.

Съществено да се вземе предвид е, че дължимата на всяко дете издръжка следва да бъде намалена и с размера на получаваната наследствена пенсия, дължаща се на основание чл. 80, ал. 2 от КСО до навършване на пълнолетие.

За горепосочените обстоятелства - реалния доход на своя баща и реалната възможност той да осигурява издръжката им, съответно в какъв размер е тя - от страна на ищците не са ангажирали никакви доказателства.

На основание §254 от Германския Граждански кодекс, вр. §846 от същия се прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на С.Б., който видно от записките в приложения към исковата молба Акт за пътнотранспортно произшествие (Констативен протокол) от 21.11.2018 г, както и от механизма на ПТП и изместване на тялото вследствие на удара и характера, тежестта и локализацията на получените травматични увреждания, е пътувал в л.а „*", без да е поставил задължителния предпазен колан, което е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилата смърт.

Доказателствата по делото са писмени и гласни, като са приети заключения по

съдебни - медицински и автотехническа експертизи. След преценка на доказателствата в тяхната взаимна връзка и логическо единство, във връзка с твърденията на страните и въз основа на закона, съдът приема за установено следното:

Безспорно е между страните предвид становищата им по делото и наличието на изплатени им от ответното дружество обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, че на 14.11.2018г. във ФРГ е настъпило процесното ПТП по вина на водача на л.а. *с рег. № * А. М., при което е загинал пътуващия на предна дясна седалка С. Б., съответно факта на непозволено увреждане не е спорен; че по отношение автомобила е имало сключена застраховка ГО с ответното дружество; че между загиналия Б. и ищите е налице твърдяната в исковата молба родствена връзка, както и че същите имат право на обезщетение за търпени от смъртта му неимуществени и имуществени вреди, като ответникът и е заплатил обезщетения в посочените в исковата молба размери. Тези обстоятелства са приети от съда за безспорни от съда с доклада по чл. 146, ал. 1 от ГПК.

Спорни по делото са обстоятелствата относно размера на дължимите обезщетения за неимуществени и имуществени вреди, съответно тежестта на търпените болки и страдания от страна на ищите, както и налице ли е съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия Б., пътувайки в автомобила без предпазен колан.

По спора е приложимо немското материално право съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от Регламент (ЕО) N 864/2007 г на Европейския парламент и на Съвета („Рим II“) относно приложимото право при извъндоговорни задължения, според която приложимото право към извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, е правото на държавата, в която е настъпила вредата, независимо в коя държава е настъпил вредоносният факт и независимо в коя държава или държави настъпват непреките последици от този факт. По делото е безспорно, че деликта е осъществен на територията на чужда държава – Ф.Р. Г., поради което и приложимо към спора е немското материално право. В тази насока е и разпоредбата на чл. 105 от КМЧП.

По реда на Европейската конвенция за обмен на правна информация между държавите, на основание чл. 43 от КМЧП съдът установи съдържанието на нормите от националното право на ФРГ, уреждащи към 14.11.2018 г. процесните правоотношения, като по делото е постъпило и тълкуване на относимите към конкретния спор правни норми на германското законодателство от Ф. министерство на правосъдието.

От получената информация се установява, че съгласно чл. 115 от Закона за застрахователните договори третото лице може да предяви претенцията си за обезщетяване на вреди пред застрахователя ако се касае за застраховка Гражданска отговорност за изпълнение съществуващо задължение съгласно Закона за задължителното застраховане. Претенцията съществува в рамките на задължението за плащане на обезщетение на застрахователя от застрахователното правоотношение, като застрахователят следва да плати обезщетението в парична форма, за застрахователят и задълженият за обезщетение титуляр на полицата носят отговорност като солидарни длъжници. Чл. 7, ал. 1 от Закона за движение по пътищата предвижда, че ако при експлоатацията на едно МПС бъде убит човек, бъде

наранено тялото или здравето на човек или бъде повредена вещ, то държателят е длъжен да възстанови на пострадалия възникналата от това вреда. Според даденото тълкуване на тази норма – отговорността на държателя е безвиновна.

Според чл. 1 от Закона за задължителното застраховане държателят на МПС е длъжен да сключи застраховка Гражданска отговорност за покриване на причинените от използване на превозното средство вреди. Според чл. 4 на този закон минималните размери на застрахователните суми са посочени в приложение към закона, според което приложение минималният размер при МПС за всеки случай на вреда е за телесни вреди седем милиона и половина евро, за материални вреди – 1 120 000 евро.

Според чл. 253 от Гражданския кодекс /ГК/ за вреда, която не е имуществена вреда, може да се поиска парично обезщетение само в определените от закона случаи. Разпоредбата на чл. 844, ал. 2 от ГК предвижда, че ако към момента на нараняване убитият е бил с трето лице в отношения, съгласно които той е имал или е можело да има спрямо него законово задължение за плащане на издръжка и ако вследствие на причинената смърт на третото лице е отнето правото на издръжка, то задълженият за обезщетение следва да изплати на третото лице обезщетение за вреда чрез плащане на парична рента дотолкова, доколкото убитият би бил задължен по време на предполагаемата продължителност на своя живот за предоставяне на издръжка, а разпоредбата на чл. 843 ал. 2 до 4 се прилага съответно. Разпоредбата на чл. 843, ал. 4 от ГК предвижда, че претенцията не се изключва от това, че друго лице следва да предостави издръжка на пострадалия. Съгласно чл. 844, ал. 3 от ГК задълженият за обезщетение следва да плати на оцелелия роднина, който към момента на нараняването е имал специални лични близки отношения с убития, парично обезщетение в уместен размер за причинените душевни страдания. Наличието на специални лични близки отношения се предполага, когато оцелелият роднина е бил съпруг, партньор, родител или дете на убития. Аналогични на чл. 844, ал. 2 и ал. 3 от ГК са и разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДП/. Според чл. 12 от ЗДП – в случай на причиняване на смърт от едно и също събитие задълженият за обезщетяване носи отговорност само до сума от общо 5 000 000 евро.

Относно възражението за съпричиняване :

Чл. 846 от ГК - ако в случаите на чл. 844 при възникване на вредата, която третото лице претърпи, е имало съпричиняване от страна на пострадалия, то за претенцията на третото лице се прилагат разпоредбите на чл. 254, според който ако при възникване на вредата пострадалото лице е имало виновно участие, то задължението за обезщетяване, както и обхвата на платимото обезщетение зависи от обстоятелствата, особено от това, в каква степен вредата е причинена предимно от едната или от другата страна.

Чл. 9 от Закон за движение по пътищата - ако при възникване на вредата е имало съпричиняващо участие от страна на пострадалия, се прилагат разпоредбите на чл. 254 от ГК с условието, че в случай на увреждане на някоя вещ, вината на този, който упражнява действителната власт над вещта, е приравнена на вината на пострадалия.

Наредба за движение по пътищата

Чл. 21а , ал. 1 - задължително изискваните предпазни колани трябва да са поставени по време на пътуването.

При така установените приложими правни норми и тълкуването на същите, дадено от МП на ФРГ, съдът приема, че е сезиран с преки искиове по чл. 115, ал.1 от немския [Закон за застрахователния](#) договор във връзка с чл. 844,ал. 2 и ал. 3 от немския Граждански кодекс на увредени трети лица с местоживеене на територията на Б. срещу застраховател по застраховка "Гражданска отговорност", който е със седалище и адрес на управление на територията на Г. за заплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, причинени от смъртта на С.Б. , загинал при ПТП, настъпило на територията на Ф.Р.Г. на 14.11.2018г. .

Възражението за съпричиняване поради липса на поставен предпазен колан от пострадалия е с правно основание чл. 9 от немския Закон за движение по пътищата във връзка с чл. 254 от ГК.

По делото е безспорно основанието на предявените искиове, като предмет на спора са единствено размерите на дължимите обезщетения за имуществени и неимуществени вреди.

Относно претенциите за неимуществени вреди :

Безспорно е установено по делото, че ищцата А.И. е била във фактическо съжителство с пострадалия, ищите К. , В. и В.са негови малолетни деца, а ищите К.Р. и В.Р. негови родители, които според разпоредбата на чл. 844,ал. 3 от ГК имат право на парично обезщетение в уместен размер за причинените им от смъртта душевни страдания , като наличието на специални лични близки отношения с убития се презумира от закона.

За изчисляване на обезщетението за неимуществени вреди в немското право не съществува правно обвързваща таблица, която да фиксира размера на претенцията при определени класифицирани наранявания.

Съгласно чл. 12 сл. от ЗДП задължението за обезщетяване е ограничено с максимални суми. Задълженият за обезщетяване носи отговорност съгласно § 12, ал. 1, изр. 1, т. 1 от ЗДП в случай на причиняване на смърт или нараняване на един или няколко човека от същото събитие само до сума от общо пет милиона евро.

Използваният в чл. 844,ал. 3 от ГПК израз „уместно“ обезщетение за причинените душевни страдания не се различава от използвания такъв в чл. 52 от българския ЗЗД израз “справедливо „ обезщетение за търпените от смъртта на близък болки и страдания, съответно на преценка подлежат същите обстоятелства от значение за определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди. Неимуществените вреди , които подлежат на обезвреда , представляват обичайните негативни изживявания от деликта – болките и страдания , претърпени от ищите вследствие смъртта на техния близък. Съобразно ППВС № 4/1968г. понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, сред които са обстоятелствата, при които е настъпила смъртта , възрастта на пострадалия , стреса на близките му от внезапното настъпване на смъртта,

отношенията в семейството на пострадалия, грижите, които той е полагал за семейството си, страданията на неговите близки от загубата на близкия човек, загубата на морална, емоционална и материална подкрепа и редица други обстоятелства, които имат значение за това какъв размер обезщетение по справедливост следва да се присъди за неимуществени вреди. В съдебната практика е застъпено становището, че при определяне размера на неимуществените вреди от значение са и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност", които съгласно приложението към чл. 4 от немския Закон за задължителното застраховане са минимален размер при МПС за всеки случай на вреда е за телесни вреди седем милиона и половина евро, за материални вреди – 1 120 000 евро.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Б.Б. и А. Й. , и двамата близки на семейството на С.Б. , женени за негови сестри, от които се установява, че А. и С. са живели на семейни начала от 2004/2005г. , от което съжителство имат три деца, родени съответно 2007г., 2009г. и 2011г. . Първоначално семейството е живяло с родителите на С. в *в едно домакинство, а от лятото на 2016г. С. заминал на работа в Г., като след около 6 месеца към него се присъединила и А. с децата. Финансовата издръжка на семейството се осигурявала от С., който в Г. работел в сладкарски завод и получавал около 1200 евро месечно. Установява , че са били едно сплотено, задружно семейство, С. бил опора за всички, подкрепял ги, споделяли добро и лошо. Смъртта му бил тежък удар за близките му, децата го понесли много тежко и все още не са възстановени от загубата, редовно правят помени, майка му всяка седмица ходи на гроба му . С. бил близък и с родителите си, с които делели едно домакинство, докато били в Б.. След смъртта му А. и децата се прибрали в Б.. Св. Б.Б. , който по време на инцидента също бил в Г. се върнал да живее в Б. със съпругата си, за да помагат на родителите на С., които били много травмирани от смъртта му. Все още не могат да преодолеят загубата му . А. работи, за да издържа семейството, като за грижите за децата ѝ помага майката на С.. Всички в семейството са били много близки, сплотени, събирали се по празници, а след загубата на С. вече всичко се е променило.

За определяне справедливи размер на обезщетения за неимуществени вреди, съдът съобрази следното:

С.Б. е починал на 43 години, в разцвета на силите си, бил е жизнен и трудоспособен. Смъртта му е внезапна , неочаквана от близките му , съпруга, синове и родители, като отношенията помежду им били основани на нормалните за връзката им взаимна обич , привързаност и подкрепа. Към момента на смъртта А. е била на 43 години, а децата му К. В. и В. съответно на 11, на 9 и на 7 години . Установява се от показанията на разпитаните по делото свидетели, че А. и С.са заедно от 2004/2005г. , не са се разделяли , през 2007, 2009 и 2011г. се родили децата им . Семейството било сплотено, задружно, като стожер на всички бил С.. А. е загубила най-близкия си и любим човек , партньорът, с когото е изградила семейство и с когото е очаквала да изживее живота. Завинаги е лишена от

любовта , моралната и материална подкрепа , оказвана ѝ от него , като е останала без опора в живота и натоварена с отговорността сама да отгледа и възпитава трите им деца . Несъмнено загубата на любимия човек , с който е създала семейство и деца и с който се е надявала да изживее живота си е непрежалима , довела е до тежки емоционални преживявания за А.И., като ѝ е причинила голяма и тежка психическа травма, от която трудно ще се възстанови. Съобразявайки горните обстоятелства , съдебната практика , както и икономическите условия в страна към 2018г. съдът приема за справедливо обезщетяване на моралните болки и страдания търпени от А.И. от загубата на партньора си в живота сумата от 130 000 лева .

Децата му , в ученическа възраст винаги са останали без любовта , подкрепата и грижите на своя баща, който не може да бъде заместен. След смъртта му животът им коренно се променил. Децата не могат да приемат загубата на бащи си, всички били в шок , изпитвали и все още изпитват неопишуема мъка. С оглед възрастта на децата , лишени от възможността да имат бащина опора и закрила за цял живот, през който неизменно ще ги съпътстват болката и страданието от загубата на родителя , то за справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди на всяко от малолетните деца съдът приема сумата 150 000 лева.

В. и К.Р.и, към 2018г. са били съответно на 61 и на 63 години, живеели са в едно домакинство със С. и семейството му до лятото на 2016г., когато е заминал на работа в Г., като връзката между тях не е прекъсвана , като сега оказват подкрепа на А. и децата. Загубата на дете , независимо от възрастта му, винаги води до негативни емоции и преживявания и е непреодолима . За справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди, болки и страдания , търпени от родителите на С. поради смъртта на сина им , съдът определя сумата 70 000 лева.

От горните суми следва да се приспадне полученото от застрахователя застрахователно обезщетение, като исквете са основателни за разликата между определеното по-горе обезщетение и платеното такова доброволно от застрахователя.

По отношение претенциите за заплащане на всяко от децата обезщетение за имуществени вреди:

По делото е безспорно установено, че починалият е осигурявал издръжката на децата си, като с оглед това, че не са навършили пълнолетие задължението му за плащане на издръжка за тях е безусловно, такава се дължи по силата на чл. 143 от Семейния кодекс до навършване на пълнолетие на детето, независимо дали родителят има доходи или детето е работоспособно и може да се издържа от имуществото си.

Разпоредбата на чл. 844,ал. 2 от ГК предвижда, че ако към момента на нараняване убитият е бил с трето лице в отношения, съгласно които той е имал или е можело да има спрямо него законово задължение за плащане на издръжка и ако вследствие на причинената смърт на третото лице е отнето правото на издръжка, то задължението за обезщетение следва да изплати на третото лице обезщетение за вреда чрез плащане на парична рента дотолкова, доколкото убитият би бил задължен по време на предполагаемата продължителност на своя

живот за предоставяне на издръжка, а разпоредбата на чл. 843 ал. 2 до 4 се прилага съответно. Разпоредбата на чл. 843, ал. 4 от ГК предвижда, че претенцията не се изключва от това, че друго лице следва да предостави издръжка на пострадалия .

Според тази разпоредба дължима е очаквано предоставяната съгласно разпоредбите на семейното право т. нар. фиктивна издръжка, тоест издръжката, която убитият очаквано би трябвало да плаща на правоимащия по време на предполагаемата продължителност на своя живот, а не тази, която действително е плащана от убития, поради което и възраженията на ответника , че следва да се съобрази действително даваната издръжка са неоснователни.

С исковата молба се претендира плащане на издръжка за всяко от децата в минималния съгласно чл. 142, ал. 2 от СК дължим размер от 160 лева месечно към датата на подаване на исковата молба , дължима от починалия до навършване на пълнолетие на всяко от децата. По отношение на К.Б., роден на *г. дължимият до навършване на пълнолетие на *г. размер издръжка е 13 40 лева, от която сума след приспадане платената доброволно такава 4 900 евро в левова равностойност на 9 583 лв. обезщетение за имуществени вреди се дължи сумата 3 857 лева. По отношение на В.Б., роден на *г. дължимият до навършване на пълнолетие на *г. размер издръжка е 16 320 лева, от която сума след приспадане платената доброволно такава 5950 евро в левова равностойност на 11637 лв. обезщетение за имуществени вреди се дължи сумата 4683 лева. По отношение на В.Б., роден на *г. дължимият до навършване на пълнолетие на *г. размер издръжка е 21 280 лева, от която сума след приспадане платената доброволно такава 7700 евро в левова равностойност на 15060 лв. обезщетение за имуществени вреди се дължи сумата 6220 лева.

Съдът не установи наличие на разпоредба в приложимото немско право, която да налага от дължимата по силата на чл. 844, ал. 2 от ГК издръжка да се приспаднат получаваните от НОИ като наследствена пенсия суми. Такава възможност е предвидена в чл. 117, ал. 3 от Закона за застрахователните договори , но само при предпоставките на ал. 1 и ал. 2 от същата разпоредба, които не са установени по делото.

Възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия поради непоставен предпазен колан е недоказано и неоснователно.

Съгласно чл. 846 от ГК - ако в случаите на чл. 844 при възникване на вредата, която третото лице претърпи, е имало съпричиняване от страна на пострадалия, то за претенцията на третото лице се прилагат разпоредбите на чл. 254, според който ако при възникване на вредата пострадалото лице е имало виновно участие, то задължението за обезщетяване, както и обхвата на платимото обезщетение зависи от обстоятелствата, особено от това, в каква степен вредата е причинена предимно от едната или от другата страна.

Релевантен за съпричиняването и за прилагането на посочения законов текст е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало, наред с неправомерното поведение на деликвента, до увреждането като неблагоприятен резултат.

От заключенията на приетите съдебно-медицинска и съдебна автотехническа

експертизи е установено обстоятелството, че пострадалият С.Б. е пътувал в автомобила без поставен предпазен колан, тъй като при наличие на такъв тялото му не би излетяло от автомобила при удара в дървото. Независимо от така установения факт, то по делото е безспорно установено от заключението на САТЕ, че автомобилът се е движел със скорост над 100 км/ч, при която скорост статистически предпазният колан е по скоро вреден при установения механизъм на ПТП, а именно удар в неподвижно препятствие /дърво / , съответно явява се ефективен да предотврати тежките увреждания в 30 % от случаите при скорост до 80 км/ч. В тази насока е и заключението на СМЕ, като вещото лице сочи ефективност на колана при скорост до 60 км/ч. От приобщените към делото заключение по двете експертизи липсва категоричен извод на експертите, че правилно поставеният предпазен колан при предотвратил смъртта на возещият се на предна дясна седалка пострадал С.Б..

Предвид гореизложеното претенциите за заплащане обезщетение за неимуществени вреди са основателни и доказани до размер 113 573 лева за А.И. , по 139 732 лева за непълнолетните деца и в размер на по 53 573 лева за В. и К.Р.и и като такива подлежат на уважаване. Над така определените размери исковете за неимуществени вреди са неоснователни.

На репариране подлежат и установените по делото имуществени вреди за всяко от децата в посочените по-горе размери , претендирани в същите размери с исковата молба.

Така определените обезщетенията са дължими, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба , в каквато насока е искането на ищците.

По разноските :

При този изход на спора право на разноски съгласно чл. 78,ал. 1 и ал. 3 от ГПК имат и двете страни, като присъждането им е своевременно поискано с представени списъци по чл. 80 от ГПК.

Ищците са освободени от заплащане на такси в производството на основание чл. 83,ал.2 от ГПК, като са направили разноски в размер на 40 лева депозит превод, от които с оглед изхода на спора ответникът дължи 26 лева.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на съда държавна такса с оглед уважените искове в размер на 25 596.60 лева, както и 5 лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист.

Установените по делото разноски на ответното дружество са в размер на 31446.37 лева , от които 30 315.37 лева платено адвокатско възнаграждение. Съразмерно с отхвърлените размери на исковете за неимуществени вреди на ответника се следват разноски в размер на 11 006 лева. Възражението на ищците за прекомерност на платеното адв.възнаграждение е неоснователно. По всеки един от деветте иска с оглед цената им се дължи по реда на чл. 7,ал. 2.т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимално възнаграждение, което е в общ размер 28 873.50 лева, поради което и договореното и платено такова не е прекомерно и не подлежи на намаляване.

На основание чл. 38,ал.1,т. 2 от Закона за адвокатурата на упълномощения от ищците адвокат Щ.Щ., представлявал ги безплатно, следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, като определеното такова по реда на чл. 7,ал.2,т. 5 във връзка с чл. 2,ал. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на по 4201.46 лева за А.И., В.Р. и К.Р. , в размер на 5401 лева за К.С., в размер на 5418 лева за В.С. – и в размер на 5449 лева за В.С. се намали със съответен коефициент съобразно изхода на спора по всеки от исковете. За процесуалното представителство на А.И. дължимото от ответника възнаграждение е в размер на 3571 лева, за В. и К. дължимото възнаграждение е по 1680 лева , за К.С. е дължимо възнаграждение от 3997 лева, за В.С. – 4009 лева и за В.С. – 4032 лева или общо дължимо адвокатско възнаграждение 18 969 лева . Върху тази сума на основание § 2а от ДР на Наредбата се дължи ДДС, като общият размер адв. възнаграждение , което се дължи от ответника е в размер на 22 762.80 лева.

Водим от гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д.Г.АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№ *, съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.*№ *,ет. * на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на А. И., ЕГН *****, с адрес гр. *, ул. *№ * по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 113 573 лева / сто и тринадесет хиляди петстотин седемдесет и три лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди , търпени от смъртта на С.Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „*“ с рег. № *, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, както и сумата 26 лева разноски по делото, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за изплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 133 573 лева , като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Д.Г.АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№ *, съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на К. Б. , ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А.И., с адрес гр. *, ул. *№ *по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 139 732 лева / сто тридесет и девет хиляди седемстотин тридесет и два лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди, КАКТО и сумата 3857 лева / три хиляди осемстотин петдесет и седем лева/ допълнително обезщетение за имуществени вреди , търпени от смъртта на С. Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „*“ с рег. № * , чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за изплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 189 732 лева, като

НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Д.Г.АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№* , съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.*№ *,ет.* на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на В.Б. , ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А.И., с адрес гр. *, ул. *№ *по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 139 732 лева / сто тридесет и девет хиляди седемстотин тридесет и два лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди, КАКТО и сумата 4683 лева / четири хиляди шестстотин осемдесет и три лева/ допълнително обезщетение за имуществени вреди, търпени от смъртта на С.Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „“ с рег. № *, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 189 732 лева, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Д. Г. АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г, **, ул. *№* , съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на В. Б. , ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител А. И., с адрес гр. *, ул. *№ *по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 139 732 лева / сто тридесет и девет хиляди седемстотин тридесет и два лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди, КАКТО и сумата 6220 лева / шест хиляди двеста и двадесет лева/ допълнително обезщетение за имуществени вреди, търпени от смъртта на С. Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „“ с рег. № *, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 189 732 лева, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Д.Г.АГ ,рег. № **, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№* , съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на В. Р., ЕГН *****, с адрес гр. *, ул. *№ *по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 53 573 лева / петдесет и три хиляди петстотин седемдесет и три лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди , търпени от смъртта на С.Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „“ с рег. № *, чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 133 573 лева , като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Д.Г. АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№* , съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * на основание чл. 844 от немския Граждански кодекс да заплати на К.Р., ЕГН *****, с адрес гр. *, ул. *№ *по посочената в исковата молба банкова сметка сумата 53 573 лева / петдесет и три хиляди петстотин седемдесет и

три лева / допълнително обезщетение за неимуществени вреди , търпени от смъртта на С.Б. , настъпила в резултат на ПТП, реализирано на 14.11.2018 г. по вина на водача на лек автомобил „*“ с рег. №* , чиято гражданска отговорност е била застрахована при ответника, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане обезщетение за неимуществени вреди над уважения до предявения размер от 133 573 лева , като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА А.И. , К.Б. , В.Б., В. Б. , чрез законния им представител А.И. , всички от гр. *, ул. „*“ № *, К.Р. и В. Р. , и двамата от гр. *, ул. „*“ № * да заплатят на Д.Г. АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№ *, съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * разноски по делото в размер на 11006 лева.

ОСЪЖДА Д.Г. АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№ *, съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.*№ *,ет. * да заплати на основание чл. 38,ал.2 от Закона за адвокатурата на адвокат Щ.Щ., АК *адвокатско възнаграждение в размер на 22 762.80 лева с включен ДДС.

ОСЪЖДА Д.Г.АГ ,рег. № *, със седалище и адрес на управление Г., **, ул. *№ *, съдебен адрес гр. *, п.к. *, ул.* № *,ет. * да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ОКРЪЖЕН СЪД МОНТАНА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК сумата 25 596.60 лева държавна такса, както 5 лева държавна такса при служебно издаване изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Апелативен съд гр. София с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Монтана: _____